

ærede Regjering vil søge snarest muligt at fremme denne vigtige Sag med den størst mulige Energi. Jeg har allerede en Gang tidligere i denne Samfundet om, at da Regjeringen i sin Tid foreslog Dampfergeanlægget over Lillebelt, svarede Folkethinget, at saalænge der ingen Dampferge var over Storebelt, var der neppe Anledning til at tilveiebringe en saadan over Lillebelt. Nu have vi i over 8 Aar haft en saadan over Lillebelt, men endnu er der intet Skridt gjort til at faae den over Storebelt. Derimod er der paa Finantslovsforlaget foreslaaet en Bevilling af 840,000 Kr. til en Dampfergeforbindelse over Oddefund. Dette Spørgsmaal henfaldt uafgjort ved Loven af 16de Juni 1879, og der blev ogsaa i selve Betænkningen fra Flertallets Side udtalt, at der neppe foreløbig var Grund til at gaa til Anlægget af en Dampferge, men at Forbindelsen maatte paa behørig Maade kunne tilveiebringes ved Dampskib. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, om det dog ikke maaske er rettere at gaa til Anlægget af en Dampferge; thi det er jo muligt, at en nyere Betragtning, en nyere Sammenligning mellem hvad en Dampskibsforbindelse og en Dampfergeforbindelse vil koste, vil føre til det Resultat, at det, Alt overveiet, er økonomist forstandigt at anvende den større Udgift til Dampferge; men det forekommer mig uregtelig ganske besynderligt, at man paa dette Punkt er saa ivrig til at fremkomme med Forslag til Dampferge, naar man paa saa vigtigt et Sted, som jeg har nævnt, ikke har Dampferge, og jeg kan end yderligere tilføie, hvorved Sammenligningen bliver endnu mere iginefaldende, at det forekommer mig meget besynderligt, at man ikke tænker paa at tilveiebringe en Dampferge ved Masnefund sør ved Oddefund.

Det har gleden mig at se, at der under „Aaen og Forskud“ er foreslaaet et Par ikke ubetydelige Beløb til Anlæg af Baadehavne ved Lynæs og Hundested, Anlæg, der vistnok have deres store Betydning, som fremhævet i Anmærkningerne. Jeg ønskede kun med Hensyn til det sidste Anlæg, Havnen ved Hundested, at reise et Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende aldeles ser mig istand til i Diebliffet at besvare, nemlig om det ikke vilde være rigtigere her at tilveiebringe et noget større Havneanlæg, saaledes at det var sikket til at være Udgangspunkt for en Dampskibsforbindelse over Grenaa. Der er oftere peget paa denne Linie, som skulde besidde betydelige Forrin; for det Første er den omtrent den korteste, der kan tilveiebringes over Kattegat, og dernæst ere Forholdene her saa særlig gunstige, at der kunde vedligeholdes Forbindelse længe en Tid af Aaret, end det er muligt ved de bestaaende Forbindelsesmidler. Jeg retter derfor det Spørgsmaal og gjør en Hensøgning til den ærede Indenrigsminister med Hensyn til dette Punkt; thi jeg ser mig ikke istand til, efter hvad der foreligger, at danne mig en begrundet Mening om,

hvorvidt det vil være rigtigst nu at foretrække den mindre Gavn eller at gaa til et noget større Anlæg.

Medens jeg omtaler Jernbanerne, ønskede jeg at berøre endnu et Par Punkter. Det er blevet mig sagt fra forskjellige Sider, at den ny aabnede Havnbane her i Kjøbenhavn benyttes overmaade lidt, og at Grunden dertil skulde være, at der er sat alt for høie Tarxer, saa at det svarer bedre Regning at benytte almindelige Vogne end Havnbanen. Da jeg nævner denne Havnbane, maa jeg mulig berøre et andet Punkt, som ganske vist er af underordnet Betydning; det er den mangelfulde Tilslutning i Aarhus, hvor der er en Havnbane, mellem Jernbanen og Dampskibsbroen. Naar man kommer fra Kallundborg til Aarhus med Dampskib, er det ofte meget vanskeligt at naae i rette Tid til Jernbanetogets Afgang, da Distancen er lang, og det ikke altid er muligt at opdrive Vogne. Det forekommer mig, at, naar der er Spor fra Jernbanestationen til Havnen, vil det ikke være vanskeligt at søge at tilveiebringe en Forbindelse, som sikkert i høi Grad vilde blive paafjønnet af alle Dampskibspassagerer, saaledes at der umiddelbart ved Dampskibsbroen holdt en Vogn, som ved Hestekraft ialtsald kunde bringe Passagererne og deres Bagage til Jernbanen. Jeg tillader mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa denne ganske vist ikke særdeles betydelige Gjenstand.

Jeg ønskede ogsaa at rette et Par Hensøgninger til den høitærede Justitsminister. Lovtidenden er nu ved dette Aars Slutning udkommen i 10 Aar. Jeg tror da, at det vilde være særdeles ønskeligt, om der blev udarbejdet et samlet Register for dette Aaar, da det efterhaanden er blevet temmelig vanskeligt, hver Gang man skal opsoge en Lov eller en Befjendtgjørelse, om hvilken man ikke nøie veed, fra hvilket Aar den skrives sig, at skulle gjenmemgaa alle Bindene enkeltvis. Et samlet Register vilde være en stor Hjælp for dem, der benytte Lovtidenden, og det Samme gjaelder selvfølgelig med Hensyn til Ministerialtidenden. — Dernæst ønskede jeg at henstille til den høitærede Minister, om det ikke skulde være muligt at skaffe de succesfult tiltræbende rets- og statsvidenskabelige Studerende nogen Lettelse ved Anskaffelsen af denne Tidende. Det er en meget betydelig Udgift, der paalægges de unge Studerende, der skulle begynde det rets- og statsvidenskabelige Studium, eller deres Forældre, naar de skulle anskaffe Lovtidenden. Der eksisterer jo ganske vist forskellige Boglegater, og der er ogsaa paa Finantsloven givet Bevilling til Indkjøb af Bøger. Dette er naturligvis en betydelig Lettelse for dem, der faae Hjælpen, men de Mange, der ikke kunne faae Afgang til saadanne Legater, have jo ikke nogen som helst Gavn deraf, og for dem vilde det være af stor Betydning, om der gaves saadanne tiltræbende Studerende, naturligvis mod Altest for, at de vare